

ΚΩΣΤΙΑ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗ - ΕΤΩΝ 18

ΚΟΡΙΝΘΟΣ (Ν 12)

-Πάμε να μου πεις για την παιδική σου ηλικία. Πως ήσουν σαν παιδάκι. Ότι θυμάσαι.

-Στο νηπιαγωγείο θυμάμαι περισσότερο...

-Από κει ξεκινάς να θυμάσαι...

-Ναι, ναι... Εεε ήμουνα ...δεν ήμουν καλό παιδάκι! Εεε, πείραζα... βασικά, δεν πείραζα πολύ τα άλλα παιδιά. Πείραζα πιο πολύ τ' αγόρια, όχι τα κορίτσια. Ήμουνα λίγο αγοροκόριτσο. Βασικά, αγοροκόριτσο ήμουν από τότε μέχρι το δημοτικό... (Βήχει). Ε και όταν με πειράζανε, χτύπαγα. Δηλαδή ήμουν έτσι, ήμουν άγρια. Δεν άφηνα κανέναν να πειράζει εμένα ή τους φίλους μου, ξέρω γω... Εντάξει δεν είχα και τίποτα παρέες εκεί. Κι όταν έβγαινα έξω ας πούμε, θυμάμαι μια φορά που είχα βγει έξω στις κούνιες εκεί πέρα που θα κάναμε, κι έσπρωξα ένα παιδί κάτω κι έπεσε κάτω. Δεν ξέρω γιατί- ήμουν πολύ νευριασμένη, δεν ξέρω γιατί... μικρή ήμουν πολύ νευριασμένη. Είχα πολύ...

-Νεύρα;

-Ναι, είχα πολλά νεύρα.

-Σαν παιδάκι πως ήσουν, έτσι σαν χαρακτήρας;

-Όταν πήγαινα στο νηπιαγωγείο δεν ήμουνα... ήμουνα ... ήθελα να γίν... ήμουν λίγο τσαμπουκάς. Σπίτι, εντάξει... Χαλαρά. Δηλαδή, ήμουν τελείως διαφορετική στο νηπιαγωγείο και στο σπίτι. Ε, στο σπίτι ήμουν ήρεμη. Βασικά δεν ήμουνα ήρεμη όλες τις ώρες, αλλά δεν ήμουν τσαμπουκάς- από ότι θυμάμαι εγώ. Εντάξει μερικές φορές ήμουν λίγο με τον μπαμπά-με τη μαμά καθόλου- γιατί δεν είχα... δεν είχε γεννηθεί ο αδελφός μου τότε. Οπότε ήμουν μόνη μου κιόλας. Ε μετά που γεννήθηκε κι ο αδελφός μου, εκεί έγινα τσαμπουκάς και στο σπίτι (γέλια). Αυτά.

-Πως θυμάσαι έτσι τα χρόνια πριν το σχολείο, γενικά;

-Πριν το σχολείο λες πριν το δημοτικό;

-Και πιο μικρή, και πριν το νήπιο...

-Αααα δεν ξέρω. Δεν θυμάμαι. Ναι, δεν θυμάμαι. Από τι χρονιά, δεν θυμάμαι από τι χρονιά πάμε δημοτικό;

-Απ τα 5.

-Ναι από τα 5 και μετά θυμάμαι. Δε θυμάμαι από πιο κάτω...

-Τι παιχνίδια σου άρεσε να κάνεις;

-Εεεε έπαιζα με Barbie. Και μετά σταμάτησα να παίζω με Barbie κι έπαιζα αγορίστικα ε... παιχνίδια. Αμάξια... ήθελα να παίρνω σπαθιά και τέτοια... πανοπλίες, όπλα, μου άρεσαν αυτά δεν ξέρω γιατί. Μου άρεσαν. Ήμουν λίγο αγοροκόριτσο δηλαδή... Αυτό. Δε θυμάμαι να είχα φίλους- δηλαδή φίλους φίλους. Μόνο ένα κορίτσι είχα από τότε μέχρι το δημοτικό, κάπου... δηλαδή όχι.. και μετά σταματήσαμε να είμαστε... δηλαδή ένα κορίτσι είχα... φίλη. Δεν είχα δηλαδή κάποιον συγκεκριμένο. Καλά στο νηπιαγωγείο δε μπορούσες να κάνεις και φίλους τίποτα. Απλά... ναι, δεν είχα κάποια συγκεκριμένη παρέα.

-Μόνη έπαιζες; Μόνη;

-Όχι, αλλά όταν πήγαινα στο νηπιαγωγείο είχα, έκανα εκεί πέρα, έπαιζα. Όχι πάντα. Μερικές φορές μ έπιανε κι ήθελα να κάτσω.. να κάθομαι μόνη. Ε...

-Τι άλλο θυμάσαι από τότε; Πως ήταν γενικά η ζωή σου.

-Ε... δεν ξέρω.. ήταν μια κανονική ζωή. Δεν είχε κάτι το.... Από τότε που γεννήθηκε ο αδελφός μου και μετά ήτανε...

-Που ήταν τότε;

-Μμμ;

-Πόσο ήσουν;

-Δε θυμάμαι. Το 2006 γεννήθηκε. Άρα ήμουν 6 χρονών. Ναι, ναι τότε

-Άρα όταν πήγαινες δημοτικό.

-Ναι..

-...άλλαξαν τα πράγματα. Ωραία. Και όταν μπήκες στη σχολική ζωή...

-Δημοτικό.

-Δημοτικό πια... Και γενικά η σχολική ζωή και η εκπαίδευση-όλο αυτό το κομμάτι...

-... ήταν πολύ δύσκολο στο δημοτικό.

-Πάμε από την αρχή- αρχή. Πως θυμάσαι όλη αυτή την ιστορία.

-Λοιπόν, άλλαξα σχολείο. Στην αρχή από την πρώτη μέχρι τη δεύτερα ήμουνα σε ένα σχολείο και μετά άλλαξα, από την τρίτη και μετά σχολείο. Δημοτικού. Εκεί από την πρώτη δημοτικού, με το που μπήκαμε στην τάξη και αυτά, γνώρισα κάτι παιδιά, εντάξει... μου κάνανε μπούλινγκ όλη την ώρα. Ναι, μου έκαναν μπούλινγκ μέχρι την έκτη δημοτικού. Εεεε... επειδή είχα κοντά μαλλιά αγορίστικα, κι επειδή έκανα... ήμουν αγοροκόριτσο. Αυτό. Γιατί ήμουν αγοροκόριτσο. Ναι. Και... και στην πρώτη δημοτικού που καθόμουν σε ένα θρανίο εκεί πέρα γνώρισα αυτή τη φίλη που σας είπα. Ναι.. Κι από κει κάναμε παρέα μέχρι την έκτη νομίζω. Και μετά δεν κάναμε. Αλλά είχα.. αυτή...ναι... αλλά μέχρι την τρίτη που είχα πάει είχα αυτήν. Μετά που άλλαξα σχολείο γνώρισα τον Κωνσταντίνο- αυτόν που σας έχω πει.. Ε...

-Ο Κωνσταντίνος είναι ο φίλος που είσαστε μαζί και τώρα ακόμα.

-Είχα κι ένα άλλο παιδί εκεί στο σχολείο που πάει ακόμα στο σχολείο, το Λύκειό μου, αλλά δε μιλάμε τώρα καθόλου. Εμ... ναι... στο πρώτο σχολείο δε θυμάμαι πολλά. Εντάξει, ήμουνα κι εκεί λίγο τσαμπουκάς μερικές φορές. Δηλαδή στις μικρές τάξεις είχα νεύρα γιατί μου έκαναν μπούλινγκ και δεν ήθελα ή από τη μια στενοχωριόμουν και δεν έκανα τίποτα ή από την άλλη τους πλάκωνα (γέλια).

-Με τα μαθήματα;

-Ορίστε;

-Με τα μαθήματα;

-Στην πρώτη δημοτικού νομίζω μια χαρά ήμουνα. Ήταν εύκολα για μένα. Απλά τα γράμματα δε μπορούσα να γράψω καλά. Ας πούμε το βήτα δε μπορούσα να το κάνω, δυσκολευόμουν. Το δέλτα, και το πέντε δεν το έκανα σχεδόν καθόλου καλά. Δε θυμόμουν άλλα γράμματα να μη μπορούσα να κάνω. Και μου λέει «γιατί δε μπορείς να τα κάνεις ! Είναι πανεύκολα! Το πέντε...» και κάτι τέτοια θυμάμαι να μου λένε.

-Τα παιδιά;

-Τα παιδιά και νομίζω οι δασκάλοι, η δασκάλα που είχαμε. Γιατί τότε δεν ξέραμε από την πρώτη δημοτικού... εντάξει... Εεε νομίζω μέχρι την τρίτη ήμουνα λίγο... μια χαρά . Μετά από την τετάρτη δεν ήξερα, δεν ήθελα.. ήμουνα λίγο... δυσκολευόμουνα στα μαθήματα.

-Δηλαδή πως ήτανε;

-Καλά ήτανε... Δε δυσκολευόμουνα δηλαδή, δεν ...βαριόμουνα ... ήταν – και καλά παίζει ρόλο να έχεις καλό δάσκαλο, αλλά...- είχα καλούς δασκάλους μέχρι την έκτη, αλλά δεν... από τετάρτη και μετά δεν διάβαζα πολύ, δεν έπαιρνα καλούς βαθμούς στα διαγωνίσματα, στα τεστ- δεν ξέρω τι είχαμε τότε. Ναι...

-Από την τρίτη και μετά;

-Δηλαδή τι; τα μαθήματα και....

-Ναι.

-Είχα αυτόν το φίλο που σας είπα και πριν κάναμε όλη την ώρα παρέα. Δεν είχα κανέναν άλλον, και... αυτό. Δηλαδή δεν ... Με τα μαθήματα... δε διάβαζα, ποτέ δε διάβαζα. Ούτε τώρα διαβάζω. Οπότε δεν το έχω με το διάβασμα.

-Γιατί;

-Γιατί μάλλον, επειδή μάλλον δεν μπορούσα και δεν καταλάβαινα και δε ρωτάγα κιόλας, γιατί δεν ήθελα να ρωτάω, φοβόμουνα να ρωτάω... καταλάβατε...

-Τι δεν καταλάβαινες;

-Δεν καταλάβαινα, ας πούμε, κάποια μαθήματα. Ας πούμε μαθηματικά από μια στιγμή και μετά δεν καταλάβαινα, και μου φαινόταν δύσκολα. Η ιστορία, κι αυτά, βαριόμουν να τη μάθω απ' έξω, να μάθω πράγματα, κι αυτά, ... γεωγραφία και τέτοια. Και όταν μου ζητάγανε – ας πούμε- να διαβάσω, δεν ήθελα, γιατί όλη την ώρα κόλλαγα και ήταν πολύυυυ ... ε μες στην τάξη ήταν πολύ άβολο.... να διαβάζω.

-Τι γινόταν;

-Με κοροϊδεύαν. Δε διάβαζα..... Περίεργα... Καλά.. τα γράμματά μου στο τέτοιο, ήταν χάλια... Στο τετράδιο... Τα βλέπω τώρα και γελάω. Πως τα έκανα έτσι.

-Σε τι αισθανόσουν πιο δυνατή;

-Ε.. όταν... Καθόλου στα μαθήματα. Τίποτα! Μόνο στη γυμναστική (γέλια) και όταν πειράζαν- ας πούμε- τους φίλους μου ήμουνα.. είχα αυτοπεποίθηση και έκανα κάτι κάποιες φορές. Κάποιες άλλες φορές όχι. Όταν γινόντουσαν κάποια πράγματα. Ναι...

-Γενικά, πως θα περιέγραφες όλη σου τη ζωή στο δημοτικό;

-Αν ήταν καλή ή κακιά;

-Ναι. Από άποψη εκπαίδευσης.

-Εκπαίδευσης... Από κάποιους δασκάλους ήταν πολύ καλή. Εμ... Βασικά από την τετάρτη και μετά αυτή η δασκάλα που είχα από την τετάρτη δεν μου άρεσε πολύ. Ήταν αυστηρή. Ήτανε... Ήταν καλή όμως στο μάθημα. Έκανε μάθημα. Αλλά ήταν αυστηρή. Και δεν ήξερε δηλαδή αυτό... δεν ήξερε δηλαδή ότι είχα... καλά ούτε εγώ δεν το ήξερα ότι είχα δυσλεξία τότε...

-Πότε το έμαθες;

-Δεν ξέρω. Δεν θυμάμαι. Γυμνάσιο... νομίζω γυμνάσιο, ναι... Ήταν αυστηρή. Κι ο άλλος που είχα νομίζω στην Πέμπτη... δε θυμάμαι... έχω αλλάξει δυο- τρεις.

-Άρα πως σου συμπεριφέρονταν χωρίς να ξέρουν;

-Εεε... όχι πάντως σαν τα άλλα παιδιά που , ας πούμε τους λέγαν.... τους ρωτάγαν περισσότερα πράγματα για να απαντάνε, τους... Ή όταν ας πούμε μου λέγαν να διαβάσω και διάβαζα, περιμέναν για να διαβάσω πιο γρήγορα κι αυτά... Αυτό θυμάμαι. Ή όταν έκανα ορθογραφικά λάθη- έκανα πάσαρα πολλά ορθογραφικά, μου λέγανε... λέγανε στους γονείς μου «Γιατί κάνει τόσα πολλά ορθογραφικά, γιατί... δε μπορεί να τη βοηθήσετε να κάνει κάτι.... Μόνο αυτό το παιδί κάνει τόσα πολλά ορθογραφικά!» και τέτοια... Και στους βαθμούς δεν ήμουνα πολύ καλή.

-Για πες...

-Ειδικά στα τεστ... στα τεστ... έπαιρνα 6, 7, 5... έπαιρνα... Στα 10 δηλαδή.

-Στα γραπτά ε;

-Ναι.

-Προφορικά;

-Δεν έκανα... έκανα προφορικά. Από το γυμνάσιο και μετά προφορικά. Αλλά όταν μας ρωτάγαν για να πούμε μάθημα, μερικές φορές τα έλεγα, μερικές φορές όχι. Έ μερικές φορές δεν ήθελα και δεν είχα διαβάσει κιόλας και μερικές φορές τα ξέχναγα. Ναι, γιατί εντάξει δεν μπορούσα να τα μάθω όλα. Έκανα με τη μαμά μου κάτι , με βοήθαγε και τα έλεγα στο σπίτι, αλλά μετά δεν τα έλεγα γιατί τα ξέχναγα.

-Σε βοηθούσε έτσι όπως ήταν η εκπαίδευση γενικά... στο δημοτικό;

-Ναι, ναι αν και δεν ήξερα ούτε εγώ ούτε οι δασκάλοι μου ότι .. τι είχα.. αλλά... ναι. Δηλαδή ήταν πιο εύκολα νομίζω στο δημοτικό παρά τώρα.

-Χμ χμ.. σε βοηθούσαν οι δάσκαλοι, όχι ο τρόπος που ήτανε...

-Όχι όλοι.. ναι.

-Σε βοηθούσαν οι δάσκαλοι από μόνοι τους, όχι ο τρόπος που ήτανε η εκπαίδευση φτιαγμένη....;

-Όχι! Με την καμιά! Η εκπαίδευση νομίζω... τώρα... δεν είναι καλή.

-Και.. τελείωσες το δημοτικό.

-Ναι. Φοβόμουν να πάω γυμνάσιο πάρα πολύ (γέλια). Ήθελα να κάτσω σπίτι μου και να κλαίω όλη την ώρα. Δεν ήθελα να πάω γυμνάσιο.

-Γιατί...;

-Ήθελα να πάω αλλά και δεν ήθελα, δηλαδή ήθελα να πάω γιατί λέω «Α θα πάω γυμνάσιο!» αλλά μετά σκέφτομαι «Τι θα κάνω! Δε θα έχω το φίλο μου!», γιατί ο φίλος μου θα πήγαινε αλλού, κι εγώ θα είμαι μόνη μου , πρώτη γυμνασίου, δε θα ήξερα κανέναν, μέσα σε μια καινούρια τάξη με καινούρια παιδιά. Από κει και πέρα όμως, εντάξει... είχα κι εκεί πέρα μπουλινγκ κάποιες φορές, αλλά δε με ένοιαζε. Δηλαδή ναι... μέχρι τη δευτέρα νομίζω. Από ένα αγόρι συγκεκριμένο. Και από κορίτσια κάποια που ήταν κλίκες, αλλά... αλλά δεν ήμουν σαν το δημοτικό. Δηλαδή δεν με ένοιαζε, δεν.... Ήμουν τσαμπουκάς Ήμουν λίγο αγοροκόριτσο ακόμα, αλλά νομίζω από την τρίτη γυμνασίου και μετά δεν ήμουν αγοροκόριτσο καθόλου.

-Άρα στο γυμνάσιο πως ήταν σε σχέση με τα μαθήματα;

-Στο γυμνάσιο σε μερικά μαθήματα ήμουν καλή. Και μου αρέσαν γιατί άρχισα καινούρια μαθήματα τότε και λέω «Εντάξει, πάω πρώτη γυμνασίου, ας αρχίσω να κάνω... να διαβάσω» και τέτοια... Στα αρχαία, στην αρχή, μου αρέσανε, μετά δεν τα... τα απεχθάνομαι δηλαδή τώρα. Δεν μπορώ να τα βλέπω (γέλια)! Συγγνώμη! Εεεε, μαθηματικά μου αρέσανε, αν και δεν είχα καλό καθηγητή στην πρώτη γυμνασίου. Μου άρεσε πάντα η γυμναστική. Μου αρέσει, εντάξει. Η γεωγραφία μου άρεσε. Τώρα δεν κάνουμε καθόλου και στενοχωριέμαι. Εντάξει μου άρεσε.. ας πούμε τα μισά μου αρέσανε, τα άλλα μισά δε μου αρέσανε.

-Τα πήγαινες καλά;

-Στην αρχή ναι. Στις εξετάσεις ακόμη δεν.. Έκανα προφορικά στις εξετάσεις για πρώτη φορά ...

-Είχες πάρει χαρτί...

-Ναι. Και είδα ότι με βοηθάει τα προφορικά παρα... με βοηθάνε παραπάνω... να λέω προφορικά στις εξετάσεις. Στα διαγωνίσματα δεν έλεγα προφορικά σε όλους, οπότε... ούτε τώρα δε λέω σε όλους.

-Γιατί;

-Γιατί... σε μερικούς το ξεχνάω κιόλας και δεν το λέω. Και μερικοί δεν θέλουν. Λένε «Εντάξει, δεν πειράζει. Γράψε εκεί και θα σου βάλω εγώ βαθμό».

-Και πως σου φάνηκε έτσι, όλη η εμπειρία με το γυμνάσιο συνολικά.

-Ήταν ωραία. Ανεξάρτητα από αυτά που κι εκεί πέρανα κάποιες φορές. Ας πούμε ένα παιδί συνέχεια με κοροΐδευε και το έβλεπα, κι αυτά, και... κι όταν ήμουν έξω στο προαύλιο έβλεπα ότι με κοροΐδεύανε κάποια παιδιά, και αυτά, γιατί δεν είχα κάποιον... κι εγώ ήθελα τον φίλο μου, όπως τον είχα στο δημοτικό. Εεεε... έκανα όμως εγώ φίλους εκεί πέρα κάποιους που τώρα δεν είμαστε φίλοι πια αν και πηγαίνουμε στο ίδιο σχολείο. Είχα όμως φίλες εκεί. Κάποια στιγμή έκανα. Κι ήμουν μια χαρά αφού ήμουν ... είχα μια παρέα.

-Το διάβασμα στο σπίτι;

-Ποτέ δε διάβαζα στο σπίτι. Μόνο στο δημοτικό διάβαζα σπίτι με τη μαμά. Από το γυμνάσιο και μετά δε διάβαζα και πολύ σπίτι. Δηλαδή γενικά δεν είναι ότι ... Δεν

διαβάζω. Σπίτι καθόλου. Εεε... πρώτη γυμνασίου ήταν καλή. Εντάξει δεν ήτανε... Ήτανε... Νομίζω είχα βγάλει 13-14; Για μένα ήταν πολύ τέλειο! Στην πρώτη γυμνασίου. Τώρα... δεν θυμάμαι αν τα πήγαινα τα ίδια στην δευτέρα ή στην τρίτη. Πάντως στο λύκειο έπαιρνα πιο καλούς βαθμούς νομίζω από το γυμνάσιο.

-Πως ήτανε το λύκειο;

-Από τότε που πήγα λύκειο; Εεε, όταν θα πήγαινα λύκειο είχα και εκεί άγχος. Δεν φοβόμουν να πάω. Φοβόμουν επειδή τα μαθήματα μπορεί να γινόντουσαν πιο δύσκολα, αλλά καμία σχέση. Είχα άγχος γιατί θα πάω λύκειο! Όπως το λες είναι κάπως.. όταν είσαι γυμνάσιο, λες «Θα πάω λύκειο!»... Γιατί ήταν κι ακριβώς δίπλα κι έβλεπα τα άλλα παιδιά που ήταν λύκειο και λέω «Α! Κι εγώ θα είμαι εκεί!» Θα λέω «Είμαι λύκειο χαχα!» και θα γελάω στα άλλα παιδιά! Κι από τη στιγμή νομίζω ήταν στη δευτέρα λυκείου ή στην πρώτη- που ήρθε τότε ο κολλητός μου και ήμουν ... καλά ... είχα χαρεί πολύ! Οπότε... Το λύκειο μου άρεσε. Το λύκειο ήταν το αγαπημένο μου που έχω περάσει. Ναι ... από τα τρία, από το γυμνάσιο και το δημοτικό.

-Με τα μαθήματα πως τα πήγες στο λύκειο;

-Επειδή στο λύκειο μας βάζουν κιόλας βαθμούς, δηλαδή... δεν είναι όπως το δημοτικό και το γυμνάσιο... και έχουμε και κάποιους γνωστούς από τη μαμά μου που ήτανε... επειδή... είναι φίλες με κάποιες... Μια χαρά! Κι εγώ διάβαζα. Δηλαδή στο λύκειο ήθελα να ... διάβαζα σε κάποια μαθήματα. Βασικά ποτέ δε διάβαζα σε όλα. Σε κάποια διάβαζα! Ήταν καλή νομίζω η πρώτη λυκείου και μετά. Όχι σε όλα τα μαθήματα....

-Έκανες κάτι για τη δυσλεξία;

-Τι δηλαδή να έκανα ακριβώς;

-Αν έκανες μαθησιακό πρόγραμμα.

-Όχι...

-Δεν έκανες πρόγραμμα με ειδικό παιδαγωγό;

-Α ναι ναι εντάξει (γέλια)! Ναι...!

-Άρχισες κάποια στιγμή πρόγραμμα...

-Ναι...

-Και προσπαθούσες να βελτιώσεις κάποια πράγματα;

-Ναι. Και νομίζω τα έχω βελτιώσει πολύ!

-Άλλαξαν δηλαδή οι βαθμοί σου;

-Ου καλά! Ναι! Από τη δευτέρα και μετά ναι!

-Ανεβήκανε...

-Ναι, ναι. Και ξέχασα να πω ότι δεν τα πήγαινα καθόλου καλά με τα... εμ.. έκανα ιδιαίτερα δηλαδή δεν πήγαινα σε φροντιστήριο. Δεν μπορού... δε μ άρεσε! Δηλαδή δεν τα πήγαινα καλά εκεί με τα παιδιά... Γιατί κι εκεί δεν... τα παιδιά... όποιοι πάνε φροντιστήριο λένε « Εγώ είμαι»... Το παίζουν κάποιοι αυτοί που πάνε φροντιστήριο κι είναι καλοί γιατί είναι δύσκολο το φροντιστήριο. Για μένα... Εγώ δε μπορώ το φροντιστήριο. Μου είναι δύσκολο. Και σταμάτησα το φροντιστήριο κι έκανα ιδιαίτερα. Και μου ήταν πιο εύκολο τα ιδιαίτερα.

-Σε βοηθούσε περισσότερο...

-Ναι. Και αγγλικά το ίδιο. Έκανα στο φροντιστήριο και μετά έκανα ιδιαίτερα αγγλικά.

-Γιατί;

-Δε μου άρεσαν τα παιδιά σε όλα τα φροντιστήρια που είχα πάει. Ήταν όλοι «Εγώ είμαι πολύ καλός και πάω φροντιστήριο και ξέρω περισσότερα». Οι καθηγήτριες εκεί πέρα ήταν λίγο πιο αυστηρές. Δεν καταλαβαίνουν δηλαδή. Τώρα τι να κάτσω να κάνω στο.. Τα άλλα... Νομίζω μόνη- σε όποιο φροντιστήριο και να πήγαινα- που είχα αυτό το θέμα. Ε και αποφάσισα να κάνω προφορικά και μου ήταν καλύτερα.

-Βοήθησε κι αυτό...

-Ναι βοήθησε. Κι ακόμη δηλαδή.

-Άρα καλύτερα το λύκειο;

-Ναι, ναι.

-Πιο καλά από το γυμνάσιο...

-Χμ χμ (καταφατικά).

-Τώρα τρίτη λυκείου;

-Εμ, τώρα που τελειώνω κιόλας ναι!

-Τι κάνεις; Τι θα κάνεις;

-Τι θα κάνω πότε; Όταν τελειώσω; Θα σπουδάσω θέατρο! Ηθοποιός.

-Θα δώσεις πανελλήνιες;

-Όχι!

-Γιατί;

-Γιατί το έχω σκεφτεί από πολύ καιρό- από τη δευτέρα λυκείου δηλαδή... και από την πρώτη λίγο- και το έχω πάρει απόφαση ότι... εντάξει. Πρώτον δεν είναι υποχρεωτικό να δώσω πανελλήνιες. Και δεύτερον έχω πολλά κενά. Και να πάω να δώσω δεν θα γράψω τίποτα και το ξέρω. Οπότε δεν θα κάνω τον κόπο να δώσω! Θα κάτσω να έχω τον χρόνο μου, να προετοιμαστώ για αυτό που θέλω, θα γράψω ένα καλό απολυτήριο και θα φύγω μετά! Αυτά.

-Άρα δε σου ταιριάζει το να δώσεις;

-Όχι, καθόλου! Εγώ θα πήγαινα... απλά τώρα δε θέλω να βάζω τον εαυτό μου σε όλο αυτό και να πηγαίνω και να δίνω και μετά να κάνω αυτό που ...

-Γιατί; Πως νιώθεις;

-Εμ... Ένα βάρος άλλο τώρα αυτό. Και δε θέλω.

-Οι εξετάσεις γενικά πως είναι;

-Τώρα που δίνω και προφορικά και ξέρω τους καθηγητές-κάποιους- μου.. δεν έχω πολύ άγχος. Μου φαίνονται εύκολα. Δηλαδή, στην πρώτη λυκείου που πήγαινα να δώσω εξετάσεις λέω «Ωχ, θα έχω άγχος. Έχω πολύ άγχος τώρα με τα προφορικά! Τι θα μου πούνε! Πως θα με κοιτάνε οι καθηγητές!», αλλά που τους έχω μάθει μερικούς, δεν έχω. Δε φοβάμαι.

-Νιώθεις πιο...

-Απλά έχει συμβεί.. έχει γίνει ένα συμβάν- δεν ξέρω αν σας το έχω πει...

-Τι;

-Πέρσι, δευτέρα λυκείου, το καλοκαίρι που κάναμε εξετάσεις πρώτο μάθημα ιστορία δίναμε. Είχα μια ωραία καθηγήτρια. Και υπήρχε κι ένας άλλος καθηγητής, χαζός πολύ, χαζός δηλαδή, δε μπορώ να το πω αλλιώς... λοιπόν, πήγα μέσα να δώσω προφορικά και ήταν κι αυτός μέσα και λέω «Όχι ρε γαμώτο! Γιατί να είναι κι αυτός εκεί πέρα!». Και θαντουσαν αυτοί οι δύο, η καθηγήτριά μου η πολύ καλή κι αυτός. Αυτός ήτανε με σταυρωμένα χέρια έτσι (δείχνει πως) και πάω μέσα, κάθομαι, με ρωτάει μια ερώτηση για την ιστορία η κυρία μου-η καθηγήτριά μου- και κολλάω λίγο να απαντήσω, κι ο άλλος με κοιτάει με ειρωνεία και κάνει γκριμάτσες μέσα στο... μες τη μούρη μου! Κουνάει το κεφάλι του πάνω κάτω, εεε... κάνει τη μούρη του κάπως στριφώνει τη μούρη του και γω πήγα να βουρκώσω γιατί... με έκανε να νιώθω άβολα. Και μ' έκανε να κλάψω, γιατί έτσι είναι αυτός, έτσι είναι ο χαρακτήρας του! Και δεν ήξερε σίγουρα ότι είχα αυτό, αλλά ... κι ήθελα να σηκωθώ και να φύγω μέσα από την τάξη, αλλά κάθισα εκεί πέρα, είπα όσα μπορούσα γιατί όταν μου έκανε αυτά τα πράγματα κι εγώ προσπαθούσα να μιλήσω, τα ξέχναγα αυτά που ήξερα. Ξέχναγα κι αυτά που ήξερα! Και μου λέει «Δεν ξέρεις τίποτα! Εντάξει! Άντε φύγε! Τελειώνει για αν έρθει άλλος να πει!». Αυτό μου το είπε καθηγητής! Πρώτη φορά! Και με το που βγήκα έξω, άρχισα να κλαίω πάρα πολύ. Μου λέει ο φίλος μου «Τι έπαθες!». Του λέω αυτό κι αυτό. Πήγαμε στον διευθυντή, κι αυτά... Του τα είπαμε. Δεν το περίμενα εγώ από αυτόν! Ήξερα ότι ήταν χαζός, αλλά όχι τόσο! Δηλαδή μετά ήμουν όλη τη μέρα χάλια! Και την άλλη μέρα που πήγα να δώσω.

-Άσχημη εμπειρία...

-Ναι.

-Είχες κι άλλες τέτοιες;

-Όχι ευτυχώς!

-Μάλιστα. Πως σου φαίνεται γενικά τώρα που τελειώνεις το σχολείο, όλη αυτή η εμπειρία με το σχολείο, από την αρχή μέχρι τώρα, πως την είδες;

-Πέρασα ωραία. Δεν είναι ότι δεν πέρασα ωραία. Και στο δημοτικό πέρασα ωραία, και στο γυμνάσιο και στο λύκειο. Ήταν μισά μισά δηλαδή. Ναι.

-Υπήρχαν και καλά, υπήρχαν και δυσάρεστα...

-Ναι σίγουρα.

-*Τα δυσάρεστα πια νομίζεις ότι είναι πιο πολύ;*

-Μπούλινγκ σίγουρα. Εμ τα μαθήματα... Γιατί δεν ήξερα κι εγώ γιατί δε μπορώ να κάνω σαν τα άλλα παιδιά.

-*Τι να κάνεις;*

-Να κάνω αυτά που κάνουν και τα άλλα παιδιά. Να διαβάζω καλά- χωρίς να κολλάω-να γράφω γρήγορα και να κάνω- να μην κάνω- ορθογραφικά, να παίρνω καλούς βαθμούς στο τεστ...

-*Δεν καταλάβαινες γιατί...*

-Ναι. Και λέω- ειδικά στην πρώτη δημοτικού που λέω «Γιατί το κάνω το 5 έτσι κι οι άλλοι το κάνουν μια χαρά! Πως γίνεται αυτό!».

-*Πως ένιωθες;*

-Εντάξει, δε θυμάμαι ακριβώς πως ένιωθα τότε, αλλά λέω γιατί δεν μπορώ να το κάνω κι είχα εκνευριστεί γιατί δεν ήξερα πώς να κάνω το 5. Ε...

-*Και θύμωσες...*

-Ναι...Αλλά κατά τα άλλα.... Καλά παιδικά χρόνια.

-*Υπήρχαν και καλά...*

-Ναι.

-*Ωραία. Με το σπίτι; Δηλαδή η σχέση σου με την οικογένεια, πως ήταν;*

-Από τότε που θυμάμαι εγώ τον εαυτό μου-που δεν είχε γεννηθεί ο αδελφός μου- ήμασταν πολύ καλά. Καλά, και μετά που γεννήθηκε-δηλαδή, όταν γεννήθηκε... (γέλια). Και όταν γεννήθηκε ήμουν πολύ χαρούμενη, κι αυτά. Ήμασταν όλοι πολύ χαρούμενοι! Εντάξει, όταν μεγαλώναμε σιγά σιγά ήταν λίγο τα πράγματα... «Δεν τον θέλω!» και τέτοια. Αλλά ήμασταν καλά. Δηλαδή, δεν είμαι... Δεν το μετανιώνω που έχω αδελφό! Και με τους γονείς μας ήμασταν πολύ καλά.

-*Οι δικοί σου πως αντιμετώπιζαν όλο το θέμα της δυσλεξίας;*

-Δεν ξέρανε...

-Όταν μάθανε... ή μάλλον μπορείς να μου πεις και πιο πριν, πριν μάθετε.

-Μου λένε... κάτσε... Απλά δε λέγανε κάτι... Απλά λένε ότι μπορεί να θέλω παραπάνω βοήθεια, να πηγαίνω παραπάνω μαθήματα... και τέτοια. Να κάνω παραπάνω... Ε, αυτό.

-Κι αφού μάθατε;

-Αφού μάθαμε στο γυμνάσιο... Τίποτα... Απλά... σκεφτήκαμε πως θα το πούμε... Είπα εγώ να μιλήσεις στους καθηγητές, κι αυτά, για να ξέρουνε ... Εμ... Πήγα συζητήσαμε με τη μαμά μου για προφορικά, μου λέει «Εντάξει». Δηλαδή δεν ήθελα να πηγαίνω ούτε αγγλικά σε φροντιστήριο, ούτε άλλα μαθήματα φροντιστήριο. Πήγα να μόνο... εεε... ναι.... Ιδιαίτερα.

-Άρα βοήθησε το περιβάλλον σου; Σε βοήθησε; Σε στήριζε;

-Ναι. Άμα δεν το ξέραμε, δεν θα ταν έτσι.

-Δηλαδή;

-Άμα δεν το ξέραμε, δεν πηγαίναμε ποτέ να δούμε άμα έχω δυσλεξία ή όχι τώρα δε θα μασταν έτσι! Θα τανε χειρότερα τα πράγματα.

-Πως το σκέφτεσαι;

-Ε, δε θα ήμουν σε αυτή τη θέση που είμαι τώρα! Δε θα ... δε θα προχωρούσα προς το καλύτερο. Στα μαθήματα και γενικά. Ναι.

-Θα σε κράταγε πίσω δηλαδή;

-Ναι, ου καλά! Πολύ! Και μπορεί και να μην πήγα να σ' αυτό το σχολείο. Μπορεί να λέγανε να πάω στο ... ιδιωτικό; Πως ... Ιδιωτικό λέγεται;

-Ειδικό;

-Όχι...

-Ειδικό σχολείο...

-Ειδικό λέγεται;

-Ειδικό, ναι. Ναι, ναι, ναι. Όχι ιδιωτικό. Στο ειδικό.

-Ναι. Ε..

-Είχε τεθεί τέτοιο θέμα;

-Ναι! Μου το είχαν πει όταν έμαθα όμως ότι είχα δυσλεξία. Μου λένε «Να πας στο... σ αυτό το σχολείο!». Λέω «Δε θέλω!». «Θα πάτε σ αυτό!»...

-Σου είχαν πει για ειδικό, ε;

-Ναι...

-Μάλιστα... Άρα γενικά το περιβάλλον σε υποστήριζε. Υποστήριξε όλη αυτή την ιστορία.

-Ναι! Και δε με νοιάζει που.... Όταν το έμαθα λέω «Εντάξει. Το ξέρω. Φαινόταν.». Δε λέω «Α! Γιατί έχω αυτό το πράγμα!». Δεν είναι κακό! Ε, εντάξει. Είναι κακό για μερικές φορές.

-Γιατί;

-Ας πούμε τώρα πριν κάτι χρόνια, όταν μίλαγα, δε μπορούσα να μιλήσω καθόλου. Κόλλαγα, δε μπορούσα να πω μια λέξη καλά. Δηλαδή ήμουν σαν να ήμουν κεκές ας πούμε (γέλια). Δε μπορούσα να μιλήσω. Τώρα μιλάω λίγο καλύτερα. Ναι. Αυτό.

-Εντάξει αυτό είναι δύσκολο. Ήταν δύσκολο σίγουρα...

-Ου, καλά! Ήθελα να μιλήσω και δεν ήξερα πώς να μιλήσω... γιατί... καλά και τώρα κολλάω να μιλάω- πολλές φορές- αλλά όχι τόσο όσο τότε.

-Από...

-Από άγχος και δεν ξέρω γιατί.. Επειδή είχα δυσλεξία λογικά, δε μπορούσα να μιλήσω καλά όπως τους άλλους. Και δε μπορώ να σκεφτώ γρήγορα τι να πω. Αυτό είναι το θέμα... Δε μπορώ να σκεφτώ τι να πω... Τι λέξεις να πω. Οι λέξεις είναι πολύ δύσκολες. Τι λέξεις θέλω να πω. Ναι. Και μερικές φορές σκέφτομαι λέξεις στ αγγλικά που δε θυμάμαι πως λέγονται στα ελληνικά και δε μπορώ να τις πω ή το αντίθετο.

-Σκέφτεσαι και αγγλικά και ελληνικά....

-Ναι, ναι.

-Στα αγγλικά- επειδή είμαι πολύ κολλητή με τα αγγλικά, αλλά δεν πάω καθόλου αγγλικά- δεν έχω πάρει lower και τέτοια, αλλά βλέπω βίντεο στο youtube, εεε... διαβάζω αγγλικά από το ίντερνετ, έρχονται ξένοι και μιλάω μαζί τους, έχω ξένους ξάδελφους, ξαδελφές, ε...

-Αλλά lower δεν έχεις πάρει. Παρόλα αυτά κάνεις καλή χρήση της αγγλικής ε;

-Γιατί; Κι άλλοι έχουν πάει , ας πούμε Αμερική, κι έχουν μάθει εκεί αγγλικά. Και δεν έχουν καν lower.

-Φυσικά, φυσικά.

-Είναι δύσκολο για μένα τώρα να πάω να πάρω lower, εντάξει.

-Κατά τ άλλα έχεις όλες τις δεξιότητες όμως των αγγλικών.

-Εντάξει, όχι κι όλες.

-Τι λείπει;

-Ε, λείπει να έχω ένα πτυχίο τέλος πάντων, εντάξει.

-Μάλιστα. Άρα γενικά η σχέση με το οικογενειακό περιβάλλον λες ότι ήταν καλή...

-Ναι, μέχρι την τρίτη... την τρίτη γυμνασίου, ναι. Γιατί μετά μάθαμε αυτό για τον μπαμπά (εννοεί ότι διαγνώστηκε με άνοια) και άλλαξαν τα πράγματα.

-Εντάξει, για το θέμα της υγείας του εννοείς...

-Ναι.

-Μέχρι τώρα λοιπόν με τους συνομηλίκους γενικά η σχέση λοιπόν; Περιέγραψες τα πιο πολλά ήδη.

-Ναι. Με τους συνομηλίκους δηλαδή γενικά; Φίλους και οικογένεια και τέτοια;

-Με τους ίδιας ηλικίας με σένα ανθρώπους.

-Μέχρι τώρα;

-Ναι. Λίγο- πολύ τα είπες τα πιο πολλά.

-Ναι. Εεε... μια χαρά. Δεν έχω... εγώ περισσότερο έδειχνα ενδιαφέρον για να κάνω φίλους και τέτοια. Ή ας πούμε εγώ γνώρισα την πρώτη μου φίλη στην πρώτη δημοτικού και εγώ γνώρισα τον φίλο μου εκεί πέρα στο δημοτικό, μετά... Ε...

-Μπράβο, ωραία. Τώρα, σιγά σιγά, που ουσιαστικά αρχίζει η ενήλικη ζωή, πως τη σκέφτεσαι;

-Εμ.. Με φοβίζει λίγο, γιατί μεγαλώνω. Γιατί λέω «Μεγαλώνω! Πότε έφτασα εδώ πέρα!». Αλλά και μ' αρέσει κιόλας γιατί λέω «Τελειώνω το σχολείο, επιτέλους!». Αλλά λέω τελειώνω επιτέλους και μετά λέω «Δε θέλω!». Γιατί παλιά έλεγα «Θέλω να τελειώνω επιτέλους!», τώρα δε θέλω. Μου λένε... μου λέγανε παλιά θα λες θα θες να το τελειώσεις, αλλά μετά θα λες «Δε θέλω!». Τώρα δε θέλω! (γέλια).

-Γιατί;

-Γιατί μ' αρέσει τελικά να είμαι στο σχολείο. Δε μ' αρέσει το σχολείο με τα μαθήματα. Μ' αρέσουν οι φίλοι μου εκεί κι οι παρέα. Και μ' αρέσει μετά που πηγαίνω σπíti κι είναι έτοιμο το φαγητό κι είμαι μια χαρά- όποτε έχουμε φαϊ. Αλλά τώρα πρέπει να τα κάνω μόνη μου αυτά.

-Άρα στο επόμενο μέλλον τι βλέπεις να κάνεις, το πρόγραμμα τι λέει...;

-Ε..

-Τι θες να κάνεις;

-Θα κάνω αυτό που μου αρέσει. Αυτό που είπα. Ναι. Θα πάω να μείνω μόνη μου κάποια στιγμή. Μπορεί και όχι μόνη μου, και με συγκάτοικο... με το ξάδελφό μου... ξέρω γω... κάποιον.... Φίλο μου, φίλη μου.... Θα κάνω το επάγγελμα που θέλω, όταν σπουδάσω σ αυτό.

-Δηλαδή, πως θα γίνει αυτό;

-Με σπου... θα σπουδάσω στο θέατρο και όπου αλλού θέλω, δηλαδή δε θα κάνω μόνο θέατρο, σίγουρα. Και μετά βρω τι θα... θα βρω και δουλειά, θα βρω και... Τα έχω σκεφτεί δηλαδή.

-Η σχέση σου με το θέατρο ως τώρα;

-Πολύ καλή γιατί κάνω από τεσσάρων χρονών.

-Τι κάνεις;

- Θέατρο.

-Που, πως;

-Που και πως; Ε, πως... Από τεσσάρων χρονών είχα αρχίσει να πηγαίνω σε τρία ή δύο- δε θυμάμαι- και κατέληξα σ' αυτό που είμαι τώρα, με μια πολύ καλή καθηγήτρια που έχω στο θέατρο. Κι έχω κάνει, δηλαδή από τεσσάρων χρονών κάνω και παραστάσεις. Ναι, και φέτος θα είναι κι η τελευταία μου. Δεν το ξέρω αυτό. Μπορεί να κάνω και μετά. Από τότε που άρχισα το θέατρο, αυτό σκεφτόμουν συνέχεια να κάνω. Εντάξει, σκεφτόμουν να γίνω και κτηνίατρος και κάτι τέτοια άλλα που σκεφτόμουν, ακόμη θα μ' αρέσει να γίνω κτηνίατρος, αλλά είναι δύσκολο, εντάξει. Αλλά θα μπορούσα να κάνω κι άλλα πράγματα εκτός από το θέατρο. Ναι...

-Πως νιώθεις με το θέατρο;

-Δεν ξέρω... όταν παίζω θέατρο, είναι σαν να μου γεμίζει κάτι... Πώς να το πω! Σαν να γεμίζει κάτι μέσα μου και να είναι τελείως... τέλεια ας πούμε, χωρίς να ... ξεχνάω τα πάντα, είμαι μια χαρά εκεί πέρα όταν παίζω ή όταν κάνω πρόβα ή όταν είμαι με την ... με την παρέα εκεί πέρα του θεάτρου. Ναι... Τώρα δεν ξέρω πως θα είναι τα καινούρια παιδιά που θα πάω με καινούρια παιδιά, καινούρια ομάδα, αλλά ...

-Άρα το σκέφτεσαι επαγγελματικά;

-Ναι, ναι! Ναι, αλλά ξέρω ότι δε θα έχει και πολλή δουλειά αυτό, αλλά ξέρω τι άλλο θα κάνω μες το θέατρο. Γιατί υπάρχουν πολλά πράγματα να κάνω μες το θέατρο.

-Τι να κάνεις;

-Μπορώ να κάνω θεατρικό παιχνίδι, ας πούμε. Μπορώ. Αυτό το έχω σκεφτεί και σίγουρα θα μπορώ να το κάνω. Κι είχα σκεφτεί ότι θέλω να ανοίξω όπως κι η καθηγήτριά μου που έχει δικό της, να ανοίξω κι εγώ ένα δικό μου και να κάνω θεατρικό παιχνίδι. Ναι.

-Ωραία...

-Η να πάω να δουλέψω μαζί της, ξέρω γω... Μπορεί!

-Άρα υπάρχουν σχέδια.

-Ναι, ναι! Σίγουρα.

-Φαντάζεσαι κάτι άλλο για τα επόμενα έτσι κοντινά χρόνια;

-Δεν ξέρω. Πάντως φαντάζομαι τουλάχιστον... επειδή ήθελα να πάω να μείνω εξωτερικό, αλλά επειδή φοβάμαι, γιατί λέω «Δε θα ξέρω αγγλικά καλά και τι θα κάνω!». Αλλά εγώ θα πάω... εξωτερικό! Αλλά δε θα μείνω. Μπορεί να μείνω μαζί με τον ξάδελφο μου, την ξαδελφή μου, κι αυτά. Δε θα πάω μόνη μου χωρίς να ξέρω τίποτα. Για... Δεν ξέρω όμως αν μπορώ να ανταπεξέλθω εκεί πέρα με τη γλώσσα. Δηλαδή δεν ξέρω πολλά πράγματα. Πως θα συνεννοούμαι με... Γιατί έχω ονειρευτεί να πάω στο Χόλυγουντ κάποια μέρα. Που μπορεί να το κάνω κι αυτό, αλλά ποιος ξέρει.... Ναι.

-Ωραία. Τι θα σε σταματήσει;

-Θα δούμε (γέλια).

-Τίποτα!

-Όχι!

-Όχι! Μάλιστα... Άρα λες γενικά έτσι ότι έχεις βάλει σε μια σειρά τα όνειρά σου...

-Ναι. Δεν είναι όνειρα . Είναι στόχοι!

-Οι στόχοι σου! Σωστά! Τα οποία δεν περνάνε μέσα από την εκπαίδευση...

-Ναι καλά! Άμα ήταν να περνάνε από την ελληνική εκπαίδευση... καλά! (γέλια). Δε λέει τίποτα άλλο.

-Άρα θα παρακάμψεις τις Πανελλήνιες...

-Και βέβαια! Σιγά μην πάω εγώ Πανελλήνιες τώρα!

-Θα πας κατευθείαν να κάνεις αυτό που θέλεις. Ή εδώ ή στο εξωτερικό...

-Ναι... Και εδώ και στο εξωτερικό.

-Και θα δεις...

-Θα γίνω πλούσια!

-Θέλω να μου πεις λίγο για το αν αυτό το κομμάτι που έζησες στο σχολείο και στην εκπαίδευση όλα αυτά τα χρόνια – που περιέγραψες μπουλινγκ, περιέγραψες έτσι όλα αυτά..., αν αισθάνθηκες τότε όσο ήσουν στο σχολείο στιγματίστηκες.

-Δηλαδή;

-Δηλαδή, εεε ... ότι φαινόσουν στους άλλους ότι έχεις κάτι ιδιαίτερο και γι αυτό το λόγο οι άλλοι σε ...

-Ναι! Το ήξερα ότι είχα κάτι ιδιαίτερο! Το ήξερα ότι ήμουν αγοροκόριτσο και γι αυτό με κοροϊδεύουν. Το ήξερα ότι έχω κοντά μαλλιά για αυτό με κοροϊδεύαν. Αλλά όχι για τη δυσλεξία... δε νομίζω. Μπορεί κι αυτό μερικές φορές ότανμίλαγα ή όταν έλεγα κάτι μες το μάθημα.

-Άρα και γι αυτό.. ως ένα σημείο.

-Ναι... Και κάτι άλλο που ξέχασα να πω. Το θυμήθηκα. Όταν ανεβαίνω στον πίνακα-έχω να ανεβώ στον πίνακα.... Ας πούμε στο γυμνάσιο ή στο λύκειο; Στο λύκειο νομίζω, ανέβηκα μόνο μια φορά στον πίνακα! Δεν έχω ξανανέβει ποτέ στη ζωή μου στο γυμνάσιο.. στο λύκειο. Μια φορά σε όλο το λύκειο έχω ανέβει στον πίνακα.

-Γιατί;

-Γιατί όταν ανεβαίνω... την πρώτη φορά που ανέβηκα στον πίνακα και με φώναξε στο δημοτικ... στο λύκειο; στο γυμνάσιο! Με φώναξε να ανεβώ στον πίνακα, χτύπαγε η καρδιά μου πάρα πολύ. Ήταν σαν να ήταν έξω και έκανε μόνη της τέτοια πράγματα. Κι όταν ανέβηκα στον πίνακα, το χέρι μου έτρεμε τόσο πολύ που νόμιζα ότι με βλέπανε κι άλλοι ότι έτρεμε το χέρι μου. Και δεν μπορούσα να γράψω. Δεν ξέρω γιατί το παθαίνω αυτό! Το παθαίνω και τώρα. Άμα με σηκώνεις στον πίνακα, δεν θα μπορώ. Θα μείνω! Και δε με σηκώνουν ποτέ στον πίνακα. Ποτέ!

-Δε σηκώνεις το χέρι σου;

-Όχι! Και δεν με σηκώνουνε. Νιώθω άβολα! Νιώθω ότι με κοιτάνε όλοι, ότι μιλάνε από πίσω και λέει «Τι κάνει αυτή! Πως φαίνεται έτσι!». Ακόμη και τώρα ξέρω ότι άμα σηκωθώ στον πίνακα το χέρι μου θα τρέμει. Και θα νιώθω άβολα. Αλλά στο λύκειο την πρώτη φορά σήκωσα εγώ το χέρι μου να σηκωθώ στον πίνακα. Έτρεμα ακόμα, άλλα το έκανα αυτό που μου έδειξε και μετά κατέβηκα κάτω. Άλλα ήμουν πολύ... Ήμουν σαν να

είχα τρέξει χίλια μέτρα μακριά και είχα ξαναέρθει . Έτσι ήμουν. Η καρδιά μου πήγαινε πολύ γρήγορα! Δεν ξέρω τι .. Δεν ξέρω αν το παθαίνει άλλος, εγώ το παθαίνω. Ναι.

-Κι όλη αυτή η αγωνία, όλο αυτό το άγχος... Επειδή δε μπορούσες να μάθεις...

-Κι επειδή δεν ήξερα καλά ορθογραφία και φοβόμουν μην κάνω κάτι λάθος στον πίνακα.

-Άρα όλο αυτό επειδή δε μπορούσες να μάθεις ή να δείξεις αυτά που ξέρεις όπως το ζήταγε το σχολείο...

-Ναι..

-όπως οι υπόλοιποι...

-Ναι. Τους άλλους τους έβλεπα χαλαρούς, να σηκώνονται να γράφουν κι αυτά.

-Άρα δε μπορούσες να ανταποκριθείς στον τρόπο που εκείνοι θέλανε για σένα.

-Ναι.

-Χμ;

-Ναι.

-Πως αισθανόσουν με αυτό;

-Ε... Άβολα και ... αυτό... Δεν ξέρω τι άλλο. Άβολα περισσότερο.

-Θυμάσαι... έτσι... πως το σκεφτόσουν τότε; Πως το βίωνες τότε;

-Το να μην μπορώ να σηκωθώ στον πίνακα;

-Όλο αυτό.

-Εντάξει, όταν έμαθα ότι είχα δυσλεξία λέω «Εντάξει. Αυτό είναι φυσιολογικό», οπότε δεν... Εντάξει με τρόμαξε σε κάποιες φάσεις όταν ήμουν μες στο μάθημα και λένε «Θα σηκώσουμε κάποιον να πει μάθημα» κι αυτά. Εντάξει... αλλά έζησα μ αυτό τώρα. Δεν είχα κάτι. Όλη την ώρα έτσι ήμουν. Σκεφτόμουν αν θα με σηκώσει, δε θα με σηκώσει, τι θα κάνω ... Έτσι ήμουν όλη την ώρα. Ναι. Μέχρι την δευτέρα ή την τρίτη γυμνασίου; Και μετά , από το λύκειο και μετά δε με ένοιαζε. Ναι.

-Σταμάτησε να σε..

-Ναι. Δεν έδινα σημασία. Γιατί άρχισα να κάνω κι αυτή την υποστήριξη, οπότε...

-Σταμάτησες να το σκέφτεσαι, να του δίνεις σημασία...

-Ναι, ναι. Λέω εντάξει «Αφού τώρα έχω βελτιωθεί κιόλας σε κάποια πράγματα».

-Θα άλλαζες κάτι από την εκπαίδευση;

-Και βέβαια! (γέλια). Τα πάντα! Από τα μαθήματα μέχρι... Από τα μαθήματα βασικά και από τον τρόπο που διδάσκουνε.

-Ναι ε;

-Ναι. Αλλά εντάξει. Δεν φταίνε οι καθηγητές. Εντάξει και μερικοί καθηγητές είναι τελείως διαφορετικοί από κάποιους άλλους που... Αλλά η διδασκαλία είναι χάλια! Δεν είναι όπως τα παλιά χρόνια.

-Τι θα άλλαζες;

-Πρώτον θα άλλαζα τον τρόπο μαθήσεως που κάνουν. Δεν ... θα προσπαθούσα να.... Να κάνω όλα τα παιδιά να καταλαβαίνουν και να μπορούν να ανταπεξέλθουν στα μαθήματα όλοι... και με .. και με όλους. Και δε θα έβαζα... Αυτό δε φταίνε οι καθηγητές... φταίει το σύστημα.... Που φτιάχνουν έτσι. Δηλαδή άμα ήμουν υπουργός κάπου εκεί πέρα, δε θα έβαζα να γράφουν εκατό τεστ και να μαθαίνουν παπαγαλία τα πράγματα κι αυτά. Έτσι δε μαθαίνεις. Έχω λίγα πράγματα που έχω μάθει εγώ από το σχολείο. Ναι.

-Πως μαθαίνεις εσύ;

-Με βίντεο! Και με... κι όταν ο καθηγητής λέει μια ιστορία που μπορεί να με ... να... Ας πούμε από την ιστορία- που η ιστορία -τη βαριέμαι εγώ- έμαθα για πρώτη φορά το ... για τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο μας έλεγαν πολλά πράγματα, αλλά εγώ δεν πολύ - μάθαινα, και έμαθα. Τώρα στο λύκειο δηλαδή! Στο λύκειο έμαθα από μια καθηγήτρια. Που το λέει... Ναι.

-Τι θα έβαζες τι δε θα έβαζες;

-Θα έβγαζα μερικά μαθήματα. Κάποια μαθήματα νομίζω δεν τα χρειαζόμαστε να τα κάνουμε. Τώρα κάνουνε από το δημοτικό, κάνουνε φυσική και χημεία! Στο δημοτικό! Πως γίνεται αυτό! Αυτά εμείς δεν τα είχαμε ευτυχώς τότε, οπότε...!

-Θα έβγαζες κάποια μαθήματα...

-Ναι.

-Θα έβαζες άλλα;

-Ναι. Ας πούμε τη γεωγραφία που τη σταματήσανε από το... την τρίτη γυμνασίου, εγώ τη θέλω. Μ άρεσε. Θα την έβαζα. Θα έβγαζα δηλαδή τα αρχαία γιατί ... και θα έβαζα τη γεωγραφία. Θα βγαζα... τη χημεία, όχι. Μ άρεσε. Θα βγαζα τη φυσική... Βασικά δεν θα τα βγαζα. Θα τα έκανα πιο εύκολα, γιατί είναι πάρα πολύ δύσκολα. Δεν θα τα βγαζα, όχι όχι. Γιατί είναι κα.. είναι καλό να μαθαίνεις. Λάθος είπα. Θα έκανα... Θα έβγαζα τα δύσκολα πράγματα. Δεν θα τα έκανα τόσο περίπλοκα και δύσκολα σαν να είμαι σε πανεπιστήμιο. Αν είναι, όταν πας πανεπιστήμιο, τότε να τα μάθεις. Όχι από το γυμνάσιο και το δημοτικό!

-Θα άλλαζες τον τρόπο ...

-Ναι, ναι.

-Τι είναι αυτό που μαθαίνεις εσύ πιο εύκολα; Γενικά στη ζωή σου.

-Που μαθαίνω πιο εύκολα; Τι μάθημα μαθαίνω ας πούμε; Τη μουσική. Ναι, ναι. Μ αρέσει πολύ! Μαθαίνω πολύ μουσική.... Πολύ εύκολα μουσική, μαθαίνω καλά να χορεύω-όταν θέλω! Όταν μου διδάσκουν κάτι ανεξαρτήτως από τα μαθήματα, το μαθαίνω.

-Κι αυτά μαθήματα είναι βέβαια...

-Ναι, ναι.

-Συμμετέχεις, για αυτό, πιο βιωματικά.

-Ναι. Στο σχολείο δε συμμετέχω. Έξω από το σχολείο μπορεί να συμμετέχω όπου θέλω... όπου μου πεις. Ναι.

-Έξω από το σχολείο νιώθεις το ίδιο όμως που συμμετέχεις;

-Μερικές φορές ναι. Γιατί και τώρα που θα πάω να σπουδάσω, φοβάμαι πως θα μιλήσω, άμα κολλήσω κάπου, κι αυτά. Πως θα γράφω, πως θα μιλάω με τον κόσμο. Γιατί θα είμαι (βήχει)... γιατί θα είμαι μόνη μου έξω στο... (βήχει). Θα είμαι μόνη μου έξω, οπότε.... Πρέπει να μάθω να μιλάω σε κόσμο (βήχει, πίνει νερό).

-Για να είσαι πιο άνετη εσύ, να μπορείς να κάνεις τη ζωή σου;

-Ναι. Ναι. Ας πούμε με χαρτιά που κάνει τώρα η μαμά μου, τι είναι αυτά τα χαρτιά, πως θα τα μάθω, πως θα τα κάνω. Δεν ξέρω τίποτα από αυτά! Πως θα τα μάθω, πως θα τα γράφω, πως θα βάζω σφραγίδες, πως θα πηγαίνω στην τράπεζα, πως θα λέω πράγματα, πως θα .. ; Τέτοια πράγματα. Αυτά δεν τα ξέρω εγώ ακόμα. Κανονικά πρέπει να τα ξέρω. Αλλά δεν τα ξέρω. Πως θα πηγαίνω να πληρώνω... να... Είναι πολλά πράγματα που θα πρέπει να κάνω μόνη μου από εδώ και πέρα.

-Κι αυτό σ' ανησυχεί...

-Ναι, ναι.

-Και νιώθεις έτσι...

-Ένα άγχος, λίγο ναι.

-Ναι. Πιστεύεις ότι μπορείς να τα μάθεις όμως...

-Ναι, ναι, δεν είναι τίποτα. Αυτό λέω. Ότι άμα θέλω να μάθω κάτι το μαθαίνω. Εκτός από τα μαθήματα...

-Βρίσκεις τον τρόπο...

-Μμμ (καταφατικά).

-Και με τη μουσική το ίδιο, και με το χορό;

-Ναι. Τη μουσική, την αγαπώ τη μουσική. Το σχολείο δεν το αγαπώ. Εννοώ το σχολείο... τα μαθήματα του σχολείου.

-Τα μαθήματα βέβαια.

-Το σχολείο μ' αρέσει. Θα μ' άρεσε αν είχανε την κατάλληλη παιδεία.

-Πως θα ήταν το σχολείο που θα σου ταίριαζε εσένα δηλαδή;

-Πρώτον, να κάνουμε μαθήματα και μουσικής. Να μην ήτανε σκέτο μουσικό όμως. Να κάναμε και μαθήματα... δηλαδή αυτοί που... είχανε ταλέντο στη μουσική να κάνουνε κι ένα μάθημα μουσικής, έξτρα. Να μας δείχνανε βίντεο και να μας λέγανε πράγματα, αντί να καθόμαστε και να κοιτάμε έτσι τον καθηγητή και να μας λέει και να γράφουμε τεστ... Να γράφουμε τεστ. Εγώ θα βγαζα και τις Πανελλήνιες όμως και τα... και τις εξετάσεις. Θα έγραφα μόνο τεστ στο σχολείο. Δε νομίζω να χρειάζονται αυτά... οι Πανελλήνιες.

Γιατί και να ... Μπορεί κάποιος να μην τις έχει σκεφτεί ποτέ τις Πανελλήνιες και να περνάγαμε από το σχολείο έτσι. Το ίδιο πράγμα θα ήτανε. Απλά οι Πανελλήνιες ήτανε μια ιδέα που τη βάλανε για να περνάνε κάποιοι. Μπορούσες να περάσεις κι από αλλού, και με άλλη... με άλλο...

-Με άλλο τρόπο...

-Με άλλο τρόπο, ναι. Θα πηγαίναμε πιο πολλές εκδρομές. Εεε, όχι για να κάνουμε βόλτες. Για....

-Εκπαιδευτικές;

-Εκπαιδευτικές εκδρομές, ναι.

-Σε βοηθάνε;

-Ναι...! Και μ'αρέσουνε πολύ!

-Μαθαίνεις έτσι;

-Ναι. Αυτό. Βίντεο... Θα μας δίνανε φωτοτυπίες, ας πούμε, για να κάνουμε στο σπίτι... όχι με ασκήσεις, εκατό ασκήσεις και τέτοια.. Θα μας λέγανε να βρούμε από το ίντερνετ πράγματα... να φέρνουμε εμείς δικά μας πράγματα.. και τέτοια. Έτσι θα ήτανε... δε θα ήμασταν όλη τη μέρα βαρεμένα και θα ήμασταν έτσι και θα κοιτάγαμε το... Βαρεμάρα. Θα κάναμε κάτι. Και νομίζω πως θ'άρεσε σ'όλα τα παιδιά, γιατί έχω ακούσει πολλά τέτοια... να κάνουνε.

-Έχεις ακούσει κι από άλλα παιδιά...

-Ας πούμε κάποια βίντεο που βλέπω στο ίντερνετ με βοηθάνε περισσότερο! Είναι... Έχουνε πιο... Έχουνε πιο πολλά για να μάθεις στο ίντερνετ, στο youtube... παρά στο σχολείο. Βλέπω κάτι συγκεκριμένα βίντεο που βγάζει κάθε βδομάδα κάποιος και λέει για κάτι. Λέει για την ιστορία, ή για τη βιολογία και τα μαθαίνω. Είναι τέλειο έτσι όπως τα λέει. Οπότε αυτά μπορούσα να τα πάω κι εγώ στο σχολείο και να τους λέω «Να βάλουμε να δούμε ένα τέτοιο». Αλλά λένε «Όχι γιατί, τι να το κάνουμε. Τι να το δούμε αυτό!». Τέλος πάντων, αυτό θα μ'άρεσε να γινόταν. Να φέρναμε κι εμείς βίντεο που βλέπουμε και να τα δείχνουμε στο σχολείο.

-Άρα συνολικά λες ότι όλο το σύστημα δεν σου ταίριαζε...

-Όχι! Και δε νομίζω μόνο σε μένα! Σε όλα τα παιδιά! Όλα... Απ' όσους έχω ακούσει δεν τους αρέσει καθόλου το σύστημα. Γι' αυτό τώρα το σχολείο δεν... Έχει γίνει έτσι όπως έχει γίνει! Δηλαδή δεν πάνε σχολείο κάποια παιδιά. Δεν πάνε ειδικά στο λύκειο, φεύγουν και δεν έρχονται. Εγώ πιστεύω ότι αν ήταν έτσι, θα ερχόντουσαν έτσι και θα ήμασταν μια χαρά! Θα ερχόντουσαν τις πρώτες ώρες, θα είχαν συμμετοχή. Τώρα δεν υπάρχει καθόλου συμμετοχή.

-Ειδικά στην τρίτη λυκείου...

-Ναι, ειδικά στην τρίτη λυκείου! Στο δημοτικό τουλάχιστον κάνανε κάτι. Κάνανε θέατρο κι αυτά. Στο λύκειο και στο γυμνάσιο, όχι τόσο. Αλλά αυτό ποτέ νομίζω δε θα γίνει. Έτσι όπως το θέλουμε κάποιοι. Όχι, όχι.

-Αισθάνεσαι να καταπιέζονται κάποια ταλέντα σου;

-Ναι. Ειδικά όταν κάνουμε μια προετοιμασία για κάτι κι εγώ θέλω να συμμετέχω, δε μου το λένε και δε συμμετέχω. Ή όταν συμμετέχω και δεν μου δίνουν σημασία και δεν ... Μου λένε «Κάνε αυτό, μην κάνεις εκείνο!». Θέλω να δείξω αυτό που θέλω να κάνω εγώ! Τι! Δε μ' αφήνεις! Ε και ποτέ δεν έχω δείξει τι μπορώ να κάνω στο σχολείο, τίποτα! Ούτε το θέατρο! Ούτε δεν ξέρουν ότι μπορώ να παίζω θέατρο! Ούτε ότι μπορώ να παίζω ντραμς, ούτε τίποτα!

-Άσχημο αυτό...

-Ναι!

-Είναι σαν να μην σε ξέρουν...

-Αλλά εντάξει! Θα το δείξω αλλού!

-Αλλά όχι στο σχολείο...

-Και δε με νοιάζει τώρα... εντάξει.

-Ε τώρα τελειώνεις σιγά σιγά... Τελειώνεις, πας γι' άλλα!

-Ε τώρα ναι.. Μόνο αν μείνω επίτηδες και συνεχίσω!

-Θα έμενες για

-Όχι! (γέλια)

-Άλλη μια χρονιά...; (γέλια)

-Όχι! Με τίποτα!

-Τα είπαμε όλα;

-Ναι. Νομίζω τα είπαμε... Ξέρω γω... Εσείς ξέρετε! (γέλια)

-Σ ευχαριστώ!

-Παρακαλώ!